

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΕΡΙΩ, ΠΑΓΩ,

ΛΕΥΣ

Βαθμὸς Ἀσφαλείας :

Βαθμὸς Προτεραιότητος :

Ἀριθ. Γνωμ. 11

Ἐν Ἀθήναις τῆ 3⁴ Ἰουνίου 1977

Π ρ ὶ ς

Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης
Γενικὴν Δ/νσιν Σωφρον.Δ/σεως
τμῆμα εἰδικῶν ποινικῶν ὑποθέσεων

Ἐ ν τ α ὺ θ α

Ἐπὶ τοῦ διὰ τοῦ ὑπ'ἀριθμ.120107/76
Φ.29 ἐ.ἔ.ἐγγράφου σας τεθέντος ἐρωτήματος
"ἐὰν εἶναι νόμῳ ἐπιτρεπτή ἡ σύλληψις κατα-
διωκομένου, κατόπιν ἐπιδόσεως αὐτῷ κεκυρω-
μένου ἀντιγράφου σημεῖοτικοῦ ἐγγράφου τῆς
αἰτούσης τὴν σύλληψιν Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς,
ἐφ' ὅσον τοῦτο περιέχει τὰ στοιχεῖα ταυτό-
τητος τοῦ διωκομένου, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν
χρονολογίαν τοῦ διωκτικοῦ ἐγγράφου, τὴν ἐκ-
δοῦσαν Ἀρχὴν καὶ τὴν ἀξιόποινον πράξιν
δι' ἣν ἐξεδόθη",

"Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω πρὸς Ὑμᾶς
τ'ἀκόλουθα:

Κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1
τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος τοῦ
1975 "οὐδεὶς συλλαμβάνεται, οὐδέ φυλακίζε-
ται ἄνευ ἠτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλμα-

ἀνα

τος, τό όποϊον πρέπει νά έπιδοθῆ κατά τήν στιγμήν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως. Έξαιροῦνται τά έπ' αὐτοφώρῳ έγκλήματα".

Ἡ διάταξις αὕτη εἶναι έπανάληψις, σχεδόν επί λέξει, τῆς σχετικῆς διατάξεως όλων τῶν προηγουμένων Συνταγμάτων, από τῆς άπελευθερώσεως καί έντεῦθεν (άρθρ.5 Συν/τος 1844, άρθρ.5 έδάφ.α Συν/τος 1864, άρθρ.5 έδάφ.α Συν/τος 1911, άρθρ.11 έδάφ.α Συν/τος 1925, άρθρ.11 έδάφ.α Συν/τος 1926, άρθρ.11 έδάφ.α Συντ/τος 1927 καί άρθρ.5 έδάφ.α Συν/τος 1952) πλήν τῆς φράσεως "πρέπει νά έπιδοθῆ" ἥτις τό πρῶτον έτέθη εἰς τό Σύνταγμα τοῦ 1975, αντί τῆς φράσεως "πρέπει νά κοινοποιηθῆ" όλων τῶν προηγουμένων Συνταγμάτων, εἰς τά όποῖα ρητῶς όρίζεται ότι τό δικαστικόν ένταλμα δέον νά εἶναι ἠτιολογημένον καί ποῦτο διότι ἡ τοιαύτη αίτιολόγησις άποτελεῖ όχι μόνον σπουδαιοτάτην έγγύησιν διά τόν πολίτην, αλλά προφυλάσσει καί τήν Ἀρχήν κατά πάσης έπιπολαίας καί άνευ τῆς άπαιτουμένης σκέψεως λαμβανομένης άποφάσεως (Ν. Σαριπόλου σύστημα συνταγματικοῦ δικαίου τόμ.Γ σελ.57-58 σημ.1 έκδοσις 1923).

Ἡ Εἰσαγγελία τοῦ Ἀρείου Πάγου διά τῆς ύπ' αριθμ.57/1929 γνωμοδοτήσεώς της (θέμις Μ σελ.915) έγνωμοδότησεν ως πρός τήν έννοιαν τῆς φράσεως "κατά τήν στιγμήν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως", ότι τό όργανον τό έπιληφθέν τῆς συλλήψεως δύναται νά καλέσῃ τόν κατηγορούμενον νά μεταβῆ μετ' αὐτοῦ εἰς τό έγγύς κείμενον γραφεῖον τῆς ύπηρεσίας όπου δέον νά ύπάρχη τό ένταλμα.

Τήν αὐτήν έρμηνείαν εἰς τήν ως άνω φράσιν δίδει καί ό Κωνσταντίνος Πουλος (Ποινική Δικονομία τόμ.Α' παρ.581 σελ. 443 έκδοσις 1925) δεχόμενος ότι μικρά τις άναβολή μέχρις

οὐ μεταβῆ ὁ συλλαμβάνων εἰς τὸν στρατῶνα καὶ λάβῃ τὸ ἔνταλμα ὅπερ κατὰ τύχην δέν ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ, δέν ἀντιβαίνει εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος (ἰδέ καὶ Μπουρόπουλος Ποινικὴ Δικονομία Κωστῆ τὸμ. Β παρ. 127 σημ. 14 ἔκδοσις 1938 καὶ Ζησιᾶδης Ποιν. Δικονομ. τὸμ. Β' σελ. 83 σημ. 104).

Ἡ ἀνωτέρω ἐρμηνεία ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς φράσεως "κατὰ τὴν στιγμήν τῆς συλλήψεως" συνάδει καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὰς διατάξεις τῆς διεθνοῦς συμβάσεως τῆς Ρώμης "περὶ προασπίσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν", κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παρ. 1 ἐδάφ. γ' καὶ παρ. 2 καὶ 3 τῆς ὁποίας πᾶν συλληφθέν πρόσωπον δέον νά πληροφορηθῆ κατὰ τὸ δυνατόν συντομώτερον τοῦς λόγους τῆς συλλήψεως του καὶ νά παραπεμφθῆ συντόμως ἐνώπιον Δικαστοῦ κ.τ.λ., ἡ σύμβασις δ' αὕτη ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 2329/1953 καὶ Ν.Δ. 53 τῆς 19/20 Σεπτεμβρίου 1974 (ἰδέ καὶ ἄρθρον 28 παρ. 1 ἐδάφ. α' τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συν/τος, δι' οὗ ὁρίζεται ὅτι αἱ διεθνεῖς συμβάσεις ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεώς των διὰ νόμου καὶ τῆς θέσεως αὐτῶν ἐν ἰσχύϊ ἀποτελοῦν ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ ἐσωτερικοῦ Ἑλληνικοῦ δικαίου καὶ ὑπερῖσχύουν πάσης ἀντιθέτου διατάξεως νόμου.

Ἐπειδὴ ἐν τῇ πράξει ἡ κατὰ τὴν στιγμήν τῆς συλλήψεως ἄμεσος κοινοποίησις εἰς τὸν συλλαμβανόμενον τοῦ ἐντάλματος συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως, ἢ ἐπισήμου ἀντιγράφου αὐτοῦ (Σγουρίτσας Συνταγματικὸν Δίκαιον τὸμ. Β τεῦχος Β παρ. 68 β' σελ. 33 ἔκδοσις 1964, Σβῶλος-Βλάχος ~~ἀπομνημονεύματα~~ σελ. 27, γνwm. Ε. Α.Π. 32/32 θέμις Μ.Γ. σ. 813) ἐνεφάνιζε πολλὰς δυσχερείας, ὠρίσθη διὰ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 ἐδάφ. β' τοῦ ἄρθρου 276 παρ. 1 Κ.Π.Δ. (νόμος 1493/50) ὅτι ὡς κοινοποίησις θεωρεῖται καὶ ἡ εἰς τὸν συλλαμβανόμενον ἐπίδειξις τοῦ σχετικοῦ

Τὸ Σύνταγμα
τῆς Ἑλλάδος
τὸμ. Β'.
ἔκδοσις 1955

Χεράνοπουλος

μέρους του δελτίου εγκληματολογικών αναζητήσεων ή της ειδικής περι αναζητήσεως εγκυκλίου, όταν ταῦτα μνημονεύουσι τὰ ἐν τῇ ἰδίᾳ διατάξει ὀριζόμενα στοιχεῖα.

Ἡ διάταξις αὕτη δέν ἐκρίθη ἀντισυνταγματική οὔτε ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων, οὔτε ὑπὸ τῶν ἐρμηνευτῶν τοῦ Συντάγματος (Σβῶλος-Βλάχος ἀνωτ.σελ.27 Σγουρίτσας ἀνωτέρω σελ.33-34 ἰδέ καὶ Μπουρδπουλον ἐρμηνεία Κ.Π.Δ. τόμ.Α'σελ.361-362 καὶ Ζησιάδην Ποινικὴ Δικονομία τόμ.Β σ.83 σημ.104).

Ἡ κοινοποίησις τοῦ ἐντάλματος συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως ἐπεβάλετο κατὰ συνταγματικὴν ἐπιταγὴν ὡς πρόσθετος ἐγγύησις περὶ τοῦ ὅτι τὸ ἔνταλμα ἦτο ἐκδεδομένον πρὸ τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως (Σβῶλου-Βλάχου ἀνωτέρω σελ.26 σημ.49) ὅτε καὶ μόνον ἡ σύλληψις εἶναι, συνταγματικῇ ἐπιταγῇ, ἐπιτρεπτή.

Τὸ Κυβερνητικὸν σχέδιον Συντάγματος τῆς 7 Ἰανουαρίου 1975 προέβλεπεν εἰς τὸ ἄρθρον 6 παρ.1 αὐτοῦ πάλιν τὴν κοινοποίησιν τοῦ δικαστικοῦ ἐντάλματος, κατὰ τὴν συζήτησιν ὅμως τοῦ σχεδίου τούτου ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας δευτέρας ὑποεπιτροπῆς τοῦ Συντάγματος, ὑπεστηρίχθη ὅτι μὴ πρόσθετος ἐγγύησις εἶναι ἡ σύνταξις ταυτοχρόνως κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ἐκθέσεως ἐπίδοσεως τοῦ ἐντάλματος, προστίθεται ὅμως ὅτι "τοῦτο εἶναι μὴ ἀποφικ ὅχι μόνον ἀπολύτως προστατευτικὴ" (πρακτικὰ συνεδριάσεως τῆς ὑποεπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Συν/τος 1975, ἔκδοσις Βουλῆς σελ.363-376 καὶ ἰδίᾳ σελ.368, 370 καὶ 376), χωρὶς ὅμως καὶ νὰ αἰτιολογῆται ἐπαρκῶς διατὶ ἡ ἐπίδοσις παρέχει ἔτι μείζονα πρόσθετον ἐγγύησιν τῆς κοινοποιήσεως, δοθέντος ὅτι πέραν τοῦ ὅτι ἡ ἐπίδοσις καὶ ἡ κοινοποίησις ἐπάγονται τ'αὐτὰ νόμιμα ἀποτελέσματα (ἄρθρ.154 Κ.Π.Δ.) ἡ κοινοποίησις ἀποτελεῖ, ὡς ἐρρέθη, πρόσθετον ἐγγύησιν περὶ

Ἐπίσ. 50,

Ἐπιτροπὴ

του ὅτι ἔχει ἐκδοθῆ ἤδη, πρὸ τῆς συλλήψεως καὶ τὸ οἰκεῖον ἔνταλμα (Σβῶλος-Βλάχος ἀνωτέρω), ὁ κίνδυνος δὲ τῆς προχρονο-λογήσεως τοῦ ἐντάλματος, ὅστις ἐπεσημάνθη κατὰ τὰς συζητή-σεις τῆς ὑποεπιτροπῆς ἐξουδετεροῦται ὄχι μόνον διὰ τῆς ἐπιδό-σεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς κοινοποιήσεως, ἐφ' ὅσον θ' ἀνακοινωθῆ εἰς τὸν συλληφθέντα καὶ ἡ χρονολογία τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐντάλ-ματος.

Ἡ ὑποεπιτροπὴ ἐδέχθη τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἐντάλματος καὶ οὐχὶ τὴν κοινοποίησιν, τὴν ὅποίαν προέβλεπε τὸ Κυβερνητικὸν σχέδιον, ἡ δὲ ὀλομέλεια τῆς Ἐπιτροπῆς ἐδέχθη τὴν τροποποι-ησιν ταύτην, ἄνευ συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6 (πρακτικὰ ὀλο-μελείας τῆς Ἐπιτροπῆς ἔκδοσις Βουλῆς σ.425) καὶ τελικῶς ἡ Βουλὴ ἐψήφισε τὴν τροποποίησιν αὐτήν, ἀπέρριψεν ὅμως τὴν προταθεῖσαν τροπολογίαν, βάσει τῆς ὅποίας ἐπεβάλλετο ὅπως ταυτοχρόνως μετὰ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἐντάλματος συντάσσε-ται καὶ ἡ σχετικὴ ἔκθεσις ἐπίδοσεως αὐτοῦ. (Πρακτικὰ συνε-δριάσεων τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς συζητήσεως τοῦ Συντάγματος 1975 σελ.421-430 ἔκδοσις Βουλῆς).

Θὰ πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι δικαστικὸν ἔνταλμα νοεῖται ὄχι μόνον τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀνακριτοῦ ἐκδιδόμενον, κατὰ τὰς διατά-ξεις τῶν ἄρθρων 276 καὶ 282 Κ.Π.Δ., ὡς καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Προέ-δρου τῶν Ἐφετῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 445 παρ.1 ἰδίου κώδικος, ἀλλὰ καὶ τὸ βούλευμα τοῦ Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν ἢ Ἐφε-τῶν, τὸ διατάσσει τὴν σύλληψιν καὶ προφυλάκισιν τοῦ κατηγο-ρουμένου, ὡς καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀνακριτοῦ (Εἰσηγητοῦ) τοῦ δικα-στικοῦ σώματος τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἐκδιδόμενον, δοθέντος ὅ-τι οἱ Δικασταὶ τοῦ Σώματος τούτου περιβάλλονται ὑπὸ τῶν αὐ-τῶν ἐγγυήσεων λειτουργικῆς καὶ προσωπικῆς ἀνεξαρτησίας, τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνουσιν οἱ τακτικοὶ Δικασταὶ (ἄρθρ.96 παρ.5

Χεν Μουσταφά

καὶ ἄρθρ. 87 παρ. 1 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος), οὐχὶ δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως ἐκδιδόμενον, βάσει τοῦ ἄρθρου 275 παρ. 3 Κ.Π.Δ. ὡς προσετέθη δι' ἄρθρου 11 ν.δ. 2493/53 πρὸς διασφάλισιν τῆς ἐπ' αὐτοφώρῳ διώξεως (Σγουρίτσα ἄνωτέρω σελ. 31, Σβώλου-Βλάχου ἄνωτ. σελ. 21-24 Μπουρόπουλος ἄνωτέρω ὑπὸ τὰ ἄρθρ. 275 καὶ 276 σελ. 360-361, Ζησιάδης ~~ἄνωτέρω~~ ἄνωτέρω σελ. 84), τοῦ ὁποῦ ἐντάλματος συλλήψεως ἢ ἰσχύς διαρκεῖ μόνον ὅσον χρόνον διαρκεῖ τὸ αὐτόφωρον (ἄρθρ. 242 Κ.Π.Δ. Μπουρόπουλος ἄνωτέρω σελ. 360).

Δικαστικὸν ἔνταλμα συλλήψεως ἐκδίδεται ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 120 παρ. 2 καὶ 3 Κ.Π.Δ., ἔτι δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησιν Δικαστοῦ, εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 337 παρ. 2 καὶ 338 παρ. 1 Κ.Π.Δ.

Ἐκ τῶν ἄνωτέρω προκύπτει ὅτι, κατὰ τὴν ἐπιτακτικὴν διατάξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος, τὸ Δικαστικὸν ἔνταλμα δεῖον νὰ ἐπιδοθῆ εἰς τὸν συλλαμβανόμενον, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεώς του, δηλαδὴ νὰ παραδοθῆ (ἄρθρ. 155 παρ. 1 ἐδάφ. α' Κ.Π.Δ.) εἴτε ἐν πρωτοτόπῳ, εἴτε ἐν ἐπισημῷ ἀντιγράφῳ καὶ οὐχὶ νὰ κοινοποιηθῆ, δηλαδὴ ν' ἀνακοινωθῆ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ (ἄρθρ. 165 Κ.Π.Δ.)

Ἡ ἐπίδειξις τοῦ σχετικοῦ μέρους τοῦ δελτίου ἐγκληματολογικῶν ἀναζητήσεων, ἢ τῆς εἰδικῆς περὶ ἀναζητήσεως ἐγκυκλίου, ἐξομοιωθεῖσα κατὰ πλάσμα δικαίου (ἄρθρ. 276 παρ. 1 ἐδάφ. β' Κ.Π.Δ.) μὲ τὴν ἀνακοίνωσιν, ἐκρίθη, ὡς ἐρρέθη, συνταγματικὴ διότι τὰ προηγούμενα Συντάγματα ἀπῆλθον κοινοποίησιν, δηλαδὴ ἀνακοίνωσιν τοῦ περιεχομένου τοῦ ἐντάλματος, τὸ ἰσχύον ὅμως Σύνταγμα ἀξιοῖ τὴν ἐπίδοσιν, δηλαδὴ τὴν παράδοσιν τοῦ ἐντάλματος εἰς τὸν συλλαμβανόμενον.

Ἐπειδὴ ὅμως διὰ τὴν τοιαύτην ἐπίδοσιν δεῖον ὅπως συνταγῆ

χε. Ν. Μουσαντζή

ἐπί τούτου, κατὰ τὴν ρητὴν ἐπιταγὴν τοῦ ἄρθρου 161 παρ.2 Κ.Π.Δ. τὸ οἰκεῖον ἀποδεικτικὸν ἐπιδόσεως, εἴαν τοῦτο εἶναι εἰς συγκεκριμένην περίπτωσιν πρακτικῶς ἀνέφικτον, τότε θὰ πρέπει ὁ συλληφθεὶς νὰ ὀδηγηθῆ ἰμέσως εἰς τὸ πλησιέστερον ἀστυνομικὸν κἀτάστημα, διὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ἐντάλματος εἰς τὸν συλληφθέντα καὶ τὴν σύνταξιν καὶ ὑπογραφήν τοῦ οἰκείου ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως, χωρὶς νὰ παραβιάζεται ἐντεῦθεν ἢ ὡς ἄνω συνταγματικὴ ἐπιταγὴ περὶ παραδόσεως τοῦ ἐντάλματος κατὰ τὴν στιγμήν τῆς συλλήψεως.

Ἐάν τὸ ὄργανον τῆς δημοσίας δυνάμεως τὸ ἐνταλθέν τὴν σύλληψιν δέν φέρει μεθ' ἑαυτοῦ κατὰ τὴν στιγμήν τῆς συλλήψεως, τὸ ἐνταλμα συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως ἢ τὸ βούλευμα τὸ διατάσσον τὴν σύλληψιν καὶ προφυλάκισιν, τότε φρονῶ ὅτι ἡ ἄμεσος ὀδήγησις τοῦ συλληφθέντος εἰς τὴν πλησιέστεραν ἐπιτοπιὸν ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν πρὸς ἐπίδοσιν τοῦ ἐντάλματος, (εἰς ἣν Ἀρχὴν θὰ πρέπει νὰ φυλάσσεται τὸ ἐνταλμα συλλήψεως ἢ ἐπίσημον ἀντίγραφον αὐτοῦ, ἢ τὸ βούλευμα τὸ διατάσσον τὴν σύλληψιν καὶ προφυλάκισιν) δέν ἀποτελεῖ παράνομον σύλληψιν. (Ἰδέ ἄνωτέρω Σβώλου-Βλάχου τόμ. Β' σελ. 26 σημ. 49, Κωνσταντοπούλου τόμ. Α παρ. 581 σελ. 443).

(Ἐύκτατον θὰ ἦτο ὅπως κεκυρωμένα ἀντίγραφα τοιούτων καταδικτικῶν ἐγγράφων εὑρίσκονται εἰς χεῖρας τῶν ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων κατοικεῖ, ἢ διαμένει ὁ καταζητούμενος ἢ πιθανολογεῖται ἡ παραμονὴ του).

Ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ἐπίδειξις εἰς τὸν συλλαμβανόμενον τοῦ σχετικοῦ μέρους τοῦ δελτίου ἐγκληματολογικῶν ἀναζητήσεων, ἢ τῆς εἰδικῆς περὶ ἀναζητήσεως ἐγκυκλίου, θεωρουμένη κατὰ πλάσμα δικαίου ὡς κοινοποιήσις, δέν ἐκρίθη ἀντίθετος πρὸς τὰ ἰσχύοντα Σύντάγματα (Σβώλου-Βλάχου ἄνωτέρω σελ. 26 σημ. 49 καὶ σελ. 27 σημ. 50, Σγουρίτσα ἄνωτέρω σελ. 33-34) δέν ἔπεται ὅτι καὶ ἡ ἐπίδοσις

Ἐπιτοπιὸν

OK

Ἐπιτοπιὸν

τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ἐγγράφων, ἀντὶ τοῦ ἐντάλματος, δέν εἶναι ἤδη ἀντισυνταγματική, διότι, κατ' οὐδεμίαν διάταξιν νόμου ἢ ἐπίδοσις τῶν ἐγγράφων αὐτῶν θεωρεῖται, κατὰ πλάσμα δικαίου, ὡς ἐπίδοσις τοῦ ἐντάλματος, τὴν ὁποῖαν ἀξιοῖ τό ἤδη ἰσχύον Σύνταγμα.

Μόνον εἰάν διὰ διατάξεως νόμου ὀρισθῇ τοῦτο, τότε φρονῶ ὅτι καί ἡ τοιαύτη πλασματική ἐπίδοσις δέν θά εἶναι ἀντισυνταγματική δι' οὓς λόγους δέν ἐκρίθη ἀντισυνταγματική ἡ πλασματική κοινοποιήσις τῶν αὐτῶν ἐγγράφων, διὰ τῆς ἐπιδόσεως δέ τοῦ σχετικοῦ μέρους ἀντιτύπου τοῦ δελτίου ἐγκληματολογικῶν ἀναζητήσεων ἢ ἀντιτύπου τῆς εἰδικῆς περὶ ἀναζητήσεως ἐγκυκλίου μέ ὅλα τὰ στοιχεῖα, περὶ ὧν τὸ ἄρθρ. 276 παρ. 1 ἐδάφ. β' Κ.Π.Δ., πλήρως διασφαλίζεται ἡ μὴ προχρονολόγησις τοῦ ἐντάλματος συλλήψεως, εἰς τὴν ὁποῖαν κυρίως ἀπέβλεψεν ἡ ὑποεπιτροπὴ τοῦ Συντάγματος, ἀντικαταστήσασα τὴν κοινοποίησιν διὰ τῆς ἐπιδόσεως. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως ἡ ἄνευ ἐπιδόσεως τοῦ ἐντάλματος σύλληψις εἶναι παράνομος.-

Μετά τιμῆς

Ὁ Ἀντεισαγγελεὺς

Χρ. Ν. Μουστάκης

(Χρῖστος Μουστάκης)